

**„» Jézus! Dávid Fia!
Könyörülj rajtam! «
Sokan leintették őt, hogy
hallgasson. Ő azonban
annál jobban kiáltozott:
» Dávid Fia! Könyörülj
rajtam! «.”**

(Mk 10,47b-48)

VII. évfolyam 20. szám

Évközi 30. vasárnap

2006. október 29.

Szolgáló voltam, remélem nem mihaszna...

A missziós napon, szombaton fél kilencre a templomba várják lányunkat szolgálóni. Őt, de mi is mehetünk, ha akarunk feleséggel, Jutkával. Igen! Az ilyen: „nem is tudom hova, nem is tudom miért, de ugorjunk bele valamibe” típusú döntésekből gyakran igen jó dolog sülni ki.

Másnap megkezdődik az egésznapos szentségimádás. Soha nem ültem itt, hátul! Csodálatos hely! Az Úr messze van, a templom túlsó végén, de valahogy most vonzza a tekintetem. Ebben a távlatban mindenki, aki bejön, aki itt van velünk, előttem van, valahogy a magaménak érzem. Hiszen imaszolgálatra hívtak ide!

A szentmise után sokan itt maradnak, örülnek Neki. Csak lassan fogytokozik meg a népem. F fiatal házaspár érkezik, karonülő pici gyermekkel. Leülnek elől, a túlsó oldalon. Nagyon messze vannak, szemem mégis folyton rájuk villan. Anyja vállán keresztül a kicsi is errefelé tekintget. Csendben van, nem sír, pedig – hála Istennek – sokáig maradnak. Egyszer-kétszer nagyot kurjant: Veled beszélget a maga módján.

Jönnek az atyák is. Szerzetesi ruhában, a hosszú kötéllel, ahogy hívom. Oda is ülnek hozzájuk gyönni az emberek. Nem sokan, egy-kettő. Itt most csak a hétköznap is templomba járók vannak. Ahogy az a hölgy is rám köszön, aki most megy el. Sokszor találkoztam vele a reggeli misén, ismerős. Az utcán is köszönünk egymásnak, pedig fogalmam sincs kicsoda.

Négy fiatal lány érkezik, együtt. Az egyikük apáca. Mind a Tied már Uram, látszik abból is, ahogy az apáca intésére egy óra szentségimádás után együtt elmennek.

Most egy idős bácsi megy el. Őt is ismerem. Mindig meghalt édesapám jut eszembe róla. Mostanra már elmentek, akik a nyolcas miséről maradtak. De jöttek újak. Tízen mindig vagyunk, meg Te is itt vagy. Számlálgatod népedet.

Bejön valaki tétován. Ritkán járt erre, látszik. De Te a falakon keresztül is meg tudsz szólítani embereket. Ők is a Te néped, akik kint vannak a városban.

Most sietős családanya érkezik. Otthonosan előresiet, oda ül, ahova a fiatal

lánycsapat. Ő a családjáért van elkötelezve. Aztán leül, és mintha megállt volna körülötte a világ, mozdulatlan vagy egy órát. Aztán megint kisiet. Sok dolga van.

Néhány ismerős érkezik az Emmauszból. Összemosolygunk. Lebuktam, gondolom. Ők tudják, hogy még soha nem végeztem imaszolgálatot, hiszen nem vagyok vezető. Te is tudod, Uram. Én az útfélről jöttem a szőlődbe.

Most heten ülnek a Te sugaradban előttem. Egyik sem takar el, de valahogy mindegyikért tudok így Hozzád imádkozni.

Tizenegy óra tájban becsődül egy nagy csapat. Honnan jöhettek? Együtt vannak, egy helyre ülnek, térdelnek. Együvé, Hozzád tartoznak.

Egyik atya mellé leül valaki. Beszélgetnek, vagy gyóntat? Te tudod csak. Közben elmegy a baba. Apja karján ül, elaludt. Felugrok, kinyitom előtte a csapóajtót. Tényleg gyönyörű baba.

„*Isten, hazánkért térdelünk elődbe*”, kezdi rá a nagy csapat. Utána felolvassák Rákóczi imáját a magyar népért. „Elismerjük mindennapi vétkeinket” – ennél a mondatnál rádöbbszem, hogy minden nap, minden órában vétkezem, és Ő mégis visszafogad. Tegnap is visszafogadott. Előntenek a könnyek, még szerencse, hogy itt hátul senki sem látja. Kinyitom utána a Bibliámat: „A templomban vakok és sánták mentek hozzá és ő meggyógyította őket”. Igen: vakon és sántán jöttem Hozzád a templomba, de Te meggyógyítasz. Pedig újra és újra vétkezem...

Fiatal, szőke nő érkezik nagy szatyórral. Odaadón imádkozik, csak Te tudod miért. Aztán megkérdezi, hogy hova kell tenni a süteményt. Mi sem jöttünk Hozzád üres kézzel... gondolom.

Délben hazamegy a nagy csapat. Családanyák, szeretteik már várják az ebédet. Köszönöm, amit nekem adtatok!

Csinos fiatalasszony érkezik. Látszik, életében először jár templomban. Érzem, nagyon kell érte imádkoznom. Másik fiatalasszony jön. Emmauszos csoportvezető. De jó, most már nem vagyok egyedül, ha valakiért tényleg imádkoznom kell.

Kimegy előttem egy ősz hajú néni. Mosoly az arcán. Mit mondtál neki, Uram?

Fiatal pár jön be. Annyira együtt vannak, hogy még a hátuk is párhuzamosan görbül, ahogy imádkoznak. Jó rájuk nézni.

Jön egy másik pár. Ők már házások, csillog a gyűrű a kezükön. Adj nekik babát, Uram, hogy kiteljesedjék az életük! Nem tudom, hogy miért gondolom, hogy ez a szívük vágya.

Ebédidő van. A családanyák elmentek, de a fiatal párok jönnek, egyik a másik után. Hiába, ők a szerelemből és Belőled élnek csak.

Bejön egy középkorú férfi, nagy bevásárlószatyókkal. Láttam, hogy először csak a zárt előtérben állt meg, aztán beljebb is próbálkozott. Nem templomjáró ember. Keserűség az arcán. Megáll hátul. Majd kicsit előbbre lép. Mit mondtál neki, Uram? Hogy hívtad be?

Pár perc múlva követi egy idős hölgy. Ő is csak fiatal korában járhatott itt. Se térdhajtás, se szenteltvíz, se kereszt. Megáll hátul, de nem nézelődik. Téged néz. Te meg őt. Eltelik néhány perc, kicsit köhécsel, suta keresztet vet és elmegy. Vajon visszatér-e? Nagyon imádkozom.

Középkorú házaspár, láthatóan munkából, aktatáskával, szatyókkal. Rég járhatok templomban. Éppen azt éneklük: „*Áldott légy Uram, mert megváltottál már*”. Eszembe jut: mi is azért tértünk meg, mert megáldotta a pap a 20 éves házasságunkat. Áldás! A Te Áldásod, ami csodát művel mindegyikünkben. Mi visszatértünk. Ők is térjenek vissza Hozzád!

Az egyetlen ember, aki megszólít, egy fiatal fiú. Jönnek valami francia alapítású

közösségből, zenei szolgálatra. Megmutatom neki a sekrestyét, leteszi a gitárját. Vajon Téged megmutattalak-e neki, tépelődöm?

Fiatal lány. Gyakorlott mozdulattal kikapcsolja a mobilját, és egészen előre megy. Jól akar hallani Téged.

Jönnek a fiatalok. Ez az ő idejük. Baloldalt heten ülnek, jobboldalt, velem együtt három öreg. No meg itt van Miklós atya, aki a fiatalok oldalán (áll), imádkozik. Nekik nagyobb szükségük van Rád.

Fél ötkor elkezd a csapat a szolgálatot. „Az Úr Jézusnak szolgálók”, csak ezt értem a dalból. Nem ismerem, sem ezt, sem a többi, amit később énekelnek. Nem kihívó, nem hangos, olyan szép, hogy mindenkinek összemarkolja a szívét a templomban. Te is így szólsz: csendben, halkán, szívet szorítóan.

Nagy ember jön. Ő az első, aki eltakar. Megáll az újságoknál, hosszasan olvas Rólad. Ugye, majd szólsz is hozzá? „Jézus az életadó forrás, az örök Mester”, szól az ének, megint gyönyörűen.

Egy fiatalember áll meg, egészen hátul. Csak a sóhajtásából hallom, hogy itt van. Ne menj el, imádkozom. Az életadó forrás

itt van, téged vár. Közben az atyákat sorra elviszik a gyónni vágyók. De jó! Jön egy otthontalan szegény öreg. Beül ugyanabba a padba, ahol egy Márton Áron rajzára kíváncsozó fiatal fiú ül, patyolattiszta hófehér ingben. Nálad, Uram, egyenlőség van. Még a fejük is együtt hajlik balra, ahogyan Téged néznek. És csodák csodája, jó óra múlva, együtt mennek el.

Megjött Achilles atya is. Adj neki, Uram, sok jó gondolatot, hogy megújítsa az Egyházközség életét. A családokat. Sajnos pont nem a legszebb éneket játsszák a fiatalok. Nem baj, Te tudod Uram, milyen gyönyörűen daloltak eddig.

Fiatal lány, nagy szatyrokkal. Hazafelé megy egy hosszú nap után. Csak benézett. Úgy örült, hogy közvetlenül láthatott Téged, hogy itt voltál, hogy találkozhattatok.

Kezdődik a szentmise. Előre megyek a szokott helyünkre. Nikodémus atya kéri, hogy mindenki „rakja oda” a leírt kérések mellé azt, amiért a szentmisét felajánlja. Köszönöm Uram, hogy Veled lehettem egész nap és láthattam, hogyan törödsz népeddel!

Körtvélyessy Gyula

Templomunk programjai (2006. okt. 29. – nov. 12.) folytatás:

November 5., vasárnap Szent Imre Herceg, a magyar ifjúság védőszentjének ünnepe.

- Ez egyben **Imre atya névnapja** is, a jó Isten éltesse, imádkozzunk Érte! Ugyanezen a napon ünnepli **Imre atya papságának 65 éves jubileumát. Az ún. vasmiséjét**, de. 11 órakor mutatja be templomunkban. Szeretettel hívünk minden testvért erre a szép ünnepre.

- **elsővasárnap**, délután 5-6 óra között Szentségimádást tartunk.

November 8-án, szerdán 19 órától Nényei Gábor és felesége, Gabi **fiatal házásoknak tart hittant** a plébánián. Minden fiatal házast szeretettel várnak ezekre az alkalmakra, kéthetente.

November 9., csütörtök a Lateráni bazilika felszentelésének ünnepe.

November 10., péntek Nagy Szent Leó pápa és egyháztanító emléknapja.

November 11., szombat Tours-i Szent Márton püspök emléknapja.

Templomunk programjai (2006. október 29. – november 12.):

Október 29-én, (ma) Missziós vasárnap van:

- A **perselyadományokat a missziók javára fordítjuk**, kérjük a testvérek nagylelkű támogatását.
- A Vox Clara Kamarakórus és a Pesti Ferences Templom kórusa du. fél 5 órakor **Luigi Cherubini: Requiem**-jét adja elő. A hangversenyre mindenkit szeretettel várunk.

Október 15-én, vasárnap a Vasúti Karítász munkatársai egy hirtelen lebénult **fiatal családapa kezelésére gyűjtöttek adományokat** templomkapuban. A gyűjtés szervezői és a támogatott család nevében is szeretnénk megköszönni a testvérek önzetlen adakozását. A hozzájárulások összege **516.928,-** forint volt. Ez az összeg egy jó időre fedezi a beteg édesapa ellátásának költségeit, és fizikai állapotának javulása mellett sor kerülhet a depresszió kezelésére is. Isten fizesse meg!

Október 31-én, kedden 19 órakor a sikerre való tekintettel az Országút Társulat újból színpadra viszi **Mihail Bulgakov: Iván, a rettentő** című vígjátékát. Az előadás az Országúti Ferencesek színháztermében (1024 Budapest, Feketesas utca 7.) tekinthető meg. Érdemes előre helyet foglalni, mert a teremben kevés a hely. Helyfoglalás és bővebb információk a: www.szinjatszo.tar.hu honlapon található!

Novemberben reggel ½ 7-kor, ill. decemberben reggel 8 órakor minden nap szentmisét mutatunk be kedves halottainkért. A testvérek a portán vagy a sekrestyében kérjék, és ugyanitt adják le a borítékokat azokkal a nevekkal, akikért ezeken a szentmiséken imádkozni szeretnének.

November 1., szerda Mindenszentek napja. A 18 órai ünnepi szentmisében a szentek közbenjárását kérjük plébániánk élő tagjaiért.

November 2-án csütörtökön, Halottak napján a 18 órai szentmise után lesz a **közös megemlékező imádság elhunyt szeretteinkért.** A szentmise végén beszenteljük azon ferences testvéreink (Paszkál, Semjén, Konstantin, és Vianney János atyák) hamvait, akiket Kolos atya a nyár folyamán hozott be a temetőből. A szentmise után végső nyugalomra helyezük őket a Rendház kriptájában. **Templomunk kriptái szabadon látogathatóak október 29. és november 12. között.** Akik az elhunyt ferences atyákért ott szeretnének imádkozni, a kriptába való lemenetelhez kérjük, hogy a portán kérjenek segítséget.

November 1-8. között mindazok, akik a temetőben elhunyt szeretteikért imádkoznak, **számukra teljes búcsút nyerhetnek.** Mindenszentek delétől halottak napja éjfélig **magunk számára nyerhető teljes búcsú** a templomban. Ennek feltételei mindkét esetben: szentgyónás, szentmisén való részvétel, szentáldozás, valamint egy Hiszekegy és egy Miatyánk elimádkozása a pápa szándékára.

November 3-án elsöpéntek, délelőtt 10 órakor is lesz szentmise.

November 4-én, szombaton Borromeó Szent Károly püspök emléknapja. (folyt. belül!)

Az Országúti Ferences Plébánia Szent István vértanú templomának lapja.

Megjelenik kéthetente az Országúti Ferences Ifjúsági Alapítvány gondozásában, 1200 példányban.

Felelős kiadó P. Horváth Achilles ofm. plébános.

A plébánia-iroda nyitva: hétfőn 8³⁰-11⁰⁰, keddtől péntekig 8³⁰-11³⁰ és 16³⁰-18⁰⁰.

Cím: 1024. Budapest, Margit krt. 23. A rendház telefonja: 212-5628. Iroda telefonja: 315-0944.

E-mail: orszagut@ofm.hu WEB: www.orszagut.ofm.hu/hirharang